

idet den paa Forhaand vil være ganske given. Det første Lovforslag gaar kort og godt ud paa at formindske Øvelsestiden for Hæren, og endda paa et Punkt, hvor Hærelædsen lægger megen Vægt paa, at der ikke bliver strøget. Vi, der ere af den Mening, at vor Hærs Uddannelses- og Øvelsestid er langt kortere, end man maatte ønske, og end den er i saa godt som alle andre Stater i Verden, kunne selvfølgelig kun ønske, at der blev Tale om at forlænge den og ikke at stryge noget af den. (*K. M. Klausen*: Det er ikke rigtigt!). Jeg sagde: i saa godt som alle andre Stater, jeg sagde ikke i alle. (*K. M. Klausen*: Ikke i Norge og ikke i Svejts!). Jeg ved godt, at der er enkelte Stater, hvor den er lige saa kort eller kortere end hos os, men det er Stater, som ere meget lidt udsatte for Angreb. Det er altsaa en Selvefølge, at dette Lovforslag maa vil være absolut imod. Gik Lovforslaget i modsat Retning, vilde det kunne faa Tilslutning fra vor Side.

Det andet Lovforslag gaar ud paa at stryge 5 Mill. Kr., som ere bestemte til Kystanlæg. Formaålet med disse Kystanlæg er at styrke Forsvaret af Sjælland og tillige bidrage til Sikring af Forbindelsen mellem Sjælland og de Syd derfor liggende Øer. Der er derfor ingen Tvivl om, at de ville have meget stor Betydning for Mobiliseringen af den sjællandske Ogruppes Styrke. Der er baade af det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) og det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, gjort gældende, at vi paa flere Punkter kunde ønske, at de Penge, der anvendes til disse Foranstaltninger, kunde blive anderledes anvendte, end der her er Tale om. Ja, hvis det var Forslag i den Retning, der laa for, vilde saadanne Ændringer selvfølgelig kunne faa vor Tilslutning. Det vilde forudsætte en positiv Behandling af disse Spørgsmaal, men her drejer det sig kun om det rent negative: at stryge Beløbene. At de ærede Forslagsstillere, der ønske, at vi intet Forsvar skulle have, komme med saadanne Lovforslag, er let forstaaeligt, men vi, der betragte et Forsvar af Landet som den første Opgave, en Stat har, saa selvfølgelig gaa imod dem og finde det ganske i sin Orden, at man pure forkaster disse Lovforslag.

Parkov: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Slengerik) udtalte i Dag, at Forelæggelsen af disse Lovforslag ikke maatte betragtes som et Forsøg paa at omstyrte Forsvarslovene af 1909. Man er

selvfølgelig forpligtet til at tro Ordføreren paa hans Ord, at det virkelig ikke er Hensigten, men jeg kan ikke frigøre mig for den Opfattelse, at om det end ikke er Hensigten, vilde det blive Resultatet, om dette høje Ting virkelig vilde følge Forslagsstillerne, hvad der heldigvis efter de faldne Udtalelser ikke er nogen som helst Fare for. Jeg tror, at de her foreliggende Lovforslags Vedtagelse vilde, som ogsaa udtalt fra anden Side, medføre en saa stor Svækkelse af det hele Forsvar, at de fleste af de Opgaver, som ventes at ville tilfalde Forsvaret, derefter slet ikke kunde løses.

Jeg skal ganske kort erindre om, at Anlægene nede i Smaalandsfarvandet for det første, som det blev omtalt af Ordføreren for Forslagsstillerne, skulde være et Tilflugtssted for Flaaden. Han mente ganske vist, at Flaaden aldrig vilde kunne naa ned til dette Tilflugtssted. Jeg kan dog ikke tro andet, end at naar først Anlægene findes, naar den elektriske Mine-spærring kan tilvejebringes og Anlægene ere beskyttede artilleristisk, som det er Hensigten, vil man ogsaa til Stadighed have Dele af Flaaden liggende dernede, og de Dele af Flaaden, som maatte være andetsteds, ville hurtigt kunne søge derned. Men foruden denne Opgave: at være et Tilflugtssted for Flaaden, hvor denne kan søge hen for at forsyne sig med Kul, foretage mindre Reparationer og skaffe Mandskabet Hvile, har Anlægget, som det ogsaa er fremhævet fra forskellige Sider, tillige den Opgave at sikre den nødvendige Forbindelse mellem Sjælland og Lolland-Falster, for at den store Del af den værnepligtige Ungdom, som findes paa Lolland-Falster, under Mobilisering kan komme over til Sjælland. Men Anlægene i Smaalandsfarvandet have endnu en Opgave, og det er den, som tilfalder Flaaden, nemlig at den, naar der er et saadant Tilflugtssted, kan gribe ind overfor Landgangs-forsøg paa Sjællands Syd- og Sydvestkyst. Det er af overordentlig stor Betydning, at Hærens Forsøg paa at modsætte sig Landgang lettes ved, at Flaaden under saadanne Omstændigheder kan komme ud netop fra dette Sted i Smaalandsfarvandet og gribe ind. Jeg skal ikke komme ind paa en Udvikling af, hvad der er fremhævet i Forsvarskommissionens Betænkning og ved disse Lovforslags Forelæggelse i sin Tid, at disse Anlæg ikke rumme nogen Fare for at blive betragtede fra Stormagternes eller de interesserede Magters Side som et Forsøg paa at skabe Danmark en Magtstilling ved Store Bælt. Det er ganske